

اعلامیه مطبوعاتی

بدون خلافت بر منهج نبوت ذوب نظم جهانی فعلی می‌شویم و سرزمین ما به میدان رقابت امریکا و منطقه مبدل می‌گردد

وزیر دفاع روسیه در نشست وزیران دفاع سازمان همکاری شانگهای در قزاقستان ادعا کرده است که: «خطر اصلی به آسیای میانه از گروه های هراس افکن افراطی مستقر در افغانستان است و ایالات متحده تلاش می‌کند که پس از خروج در سال ۲۰۲۱ از افغانستان، در منطقه نفوذ کند.» در سوی دیگر، معین سیاسی وزارت خارجه امریکا جان بس، در سفرش به قطر و پاکستان تلاش دارد تا با مقامات این دو کشور و سایر هیأت‌های دیپلماتیک در باره پشتیبانی از افغانستان و منافع مشترک امنیتی منطقه گفت‌وگو کند.

آنچه از اظهارات مقامات امریکا، روسیه و همین‌گونه مقامات چینی واضح و روشن است این‌که رقابت شدیدی در بین قدرت‌های بزرگ بر سر منافع شان در افغانستان برافراشته و هر کدام از این قدرت‌ها خواهان مبدل ساختن افغانستان به حوزه نفوذ سیاسی و امنیتی خود هستند. هرچند امریکا پس از شکست ذیلان از لحاظ نظامی افغانستان را ترک گفته است، ولی بدلیل موقعیت خاص جغرافیایی این سرزمین که در نزدیکی با آسیای میانه، آسیای جنوبی و چین قرار دارد، هنوز طمع دارد تا نفوذ سیاسی و امنیتی خود را در افغانستان بازبانی نماید و سفرهای منطقوی دیپلمات‌های امریکایی بیشتر به همین هدف است.

در سوی دیگر، کشورهای منطقه فرار امریکا از افغانستان را نشانه‌ی ضعف تلقی کرده و آن را فرصتی برای گسترش نفوذ خود در این سرزمین می‌بینند و تلاش دارند تا با همکاری‌های اقتصادی، واگذاری مراکز دیپلماتیک، و مطرح ساختن نگرانی‌های امنیتی؛ نفوذ سیاسی، اقتصادی و امنیتی خود را در افغانستان گسترش دهند.

در میان رقابت قدرت‌ها، آنچه بیشتر از همه مایه‌ی نگرانی است، موقف ضعیف و سیاست خارجی اقتصاد محور حکومت افغانستان است که یک سیاست انفعالی بوده و جواب‌گویی عصر رقابت قدرت‌های بزرگ استعماری نیست. بعضی از مقامات حاکمیت فعلی سخت در تلاش اند تا هم با منطقه نزدیک شوند و هم با غرب، و در وسط این بازی سیاسی، منافع و بقای خود را تامین کنند. رویکردی که خطرناک بوده و نوعی آب بازی در حوزه نفوذ سیاسی دیگران است. اسلام چنین سیاست خدعه آمیز را غیرشرعی می‌داند و از لحاظ عاقبت سیاسی نیز در نهایت افغانستان را یا در آغوش غرب پرتاب می‌کند یا به آغوش منطقه.

سیاست‌مداران و مردم مسلمان افغانستان باید بدانند که استعمار جزء لاینفک سیاست خارجی قدرت‌های بزرگ است. استعمارگران اگر از دروازه پیش‌رو از افغانستان بیرون شدند، تلاش دارند از دروازه عقب با چهره، نام و شعار جدید وارد شوند، ولی ماهیت استعماری شان هیچ‌گاه تغییر نمی‌کند. اگر رهبران حکومت افغانستان بخواهند در ساختار دولت ملت، نظم بین‌المللی کنونی و نظم‌های کوچک منطقه‌ی سیاست کنند، در این ساختارهای پوسیده و نظم‌ها فاسد و کفری ذوب شده و به سرنوشت ده‌ها گروه اسلامی دچار می‌شوند که بعد از پیروزی در میدان جهاد، در میدان سیاست به ناکامی بسیار خطرناک مواجه شدند.

بناء راه حل این است که تلاش صورت گیرد تا حوزه‌های نفوذ سیاسی - امنیتی مستقل ایجاد گردد. طوری‌که حاکمان فعلی به جای نزدیکی با غرب و یا منطقه، با مسلمانان جهان و گروه‌های اسلامی نزدیک شوند و مشترکاً به ایجاد یک نظم مستقل سیاسی بپردازند. این کار زمانی ممکن است که بیرون از زندان جغرافیایی دولت - ملت بنام افغانستان فکر شود و برای تأسیس خلافت بر منهج نبوت تلاش و مبارزه صورت گیرد. در واقع، این خلافت است که توانایی ایجاد نظم نوین جهانی را دارد که در آن مسلمانان را از حالت ذلت و ظلم بیرون کشیده و در سیاست جهانی فعالانه نقش ایفا می‌کند. نظم که در داخل اسلام را کامل و شامل تطبیق نموده و در سیاست خارجی توسط دعوت و جهاد، نور اسلام را به سایر ملل جهان حمل می‌کند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ [الأنفال: ۲۴]

ای مؤمنان! فرمان خدا را بپذیرید، و دستور پیغمبر او را قبول کنید هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی و معنوی و دنیوی و اخروی) بخشد

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان